

Probablement, en Pau no sigui conscient de la importància dels primers moments a l'arrel. Nosaltres en som!

I sabeu? Heu vist en Pau tan content i feliç de venir amb nosaltres!!

Nosaltres, els seus pares, us ho volem agrair...

Perquè heu sabut comprendre les seves ganes de plorar, primer, les seves ganes de jugar i les heu aprofitat per tal de que ell aprengués.

També, les seves ganes de menjar i d'anar a la cuina; de ben estar perquè se sentia més com a casa.

Heu sabut comprendre la seva tossuderia i la seva felicitat. Les seves ganes de moure's. Nosaltres en Manuel i la Carme us volem agrair el somriure que heu fet al nostre fill, la seva il·lusió pel joc i per la feina, la seva necessitat de comunicar-se, i la possibilitat de tenir amics.

I sobre tot de relacionar-se bé amb la "gent jua" que li pot ensenyar moltes coses.

Tot això ha estat donat amb calma i tendresa.

Això no sempre és així per a tothom. No tots els nens ho poden viure. Són sentiments molt cops amagats... Nosaltres els hem donat i mortrat amb generositat i respecte.

Li hem ensenyat que el món dels morts ha d'ésser ple d'amor i d'afecte.

Ell, ara el voldrà buscar si no el troba.

Per tot, doncs, us estimem!

Alaix